

Egy névnapi üdvözlőlapra

*Zúzmaravárfokon riadalom:
Fagy-pasa menekül viadalon.
Szellő-pejkóra! — zakó lobogja;
Segélj, Szent Naftalin! — béget a bunda.*

*S garabonc-félék, im, gubátlan, hárman
— porzik a lábbeli: oltári sár van —,
jönnek, s megállván, nagy selymaságban
csóválnak fejük a felfordulásban:*

„Nahát, Nohát!”

Fut a pap, csurgat egy köcsög nohát.

*Sándor csak somolyog, József hümget,
zsákot ráz Benedek, gyepre dől, koccint:
Növessze Allah botor fülünket,
mint orrunk hegyén a Berda-bordó színt!*

*A várból kiröppen hét bánki széplány,
pillézve ülnek egy patakhíd-karfán.
Mese-hímes mind: húsvéti nyúl
tojásra írást róluk tanul!*

Folt egy meg-nem-festett Szinyei-képen

*... iromba gyöngytyúk a vékony hóval
behintett, olvadó hegyoldal,
ül közönyösen, mint fa alatt, porban,
de lassan elfordítja fejét:
lány rebbenésekkel redőződik
nyakán a pala, mint pihe-sötét,
ahogy vélt taréja után hajlik:*

bukván a Nap tüzelt előbb ott még ...